

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 30/22

Luxemburg, 22 februarie 2022

Hotărârea în cauza C-483/20

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides
(Unitatea familiei – Protecție deja acordată)

Un stat membru își poate exercita facultatea de a declara inadmisibilă o cerere de protecție internațională pentru motivul că solicitantului i s-a acordat deja statutul de refugiat de către un alt stat membru

Cu toate acestea, trebuie să se vegheze la menținerea unității familiei atunci când acest solicitant este tatăl unui copil minor neînsoțit care a obținut beneficiul protecției subsidiare în primul stat membru

După ce a obținut, în anul 2015, statutul de refugiat în Austria, reclamantul s-a deplasat în Belgia la începutul anului 2016 pentru a se alătura celor două fiice ale sale, dintre care una era minoră, unde acestea din urmă au obținut beneficiul protecției subsidiare în luna decembrie a aceluiași an. În anul 2018, reclamantul a prezentat în acest din urmă stat membru, fără a dispune acolo de un drept de ședere, o cerere de protecție internațională.

Această cerere a fost declarată inadmisibilă în temeiul legislației belgiene de transpunere a Directivei privind procedurile¹, pentru motivul că reclamantului îi fusese deja acordată o protecție internațională de către un alt stat membru². Reclamantul a contestat această decizie de respingere în fața instanțelor belgiene, susținând că dreptul la respectarea vieții de familie și obligația de a lua în considerare interesul superior al copilului, consacrate la articolul 7 și, respectiv, la articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), se opun ca Belgia să își exercite facultatea de a declara inadmisibilă cererea sa de protecție internațională.

În acest context, Conseil d'État (Consiliul de Stat, Belgia) a decis să solicite Curții să se pronunțe cu privire la eventuala existență a unor excepții de la facultatea menționată.

Curtea, reunită în Marea Cameră, a statuat că **Directiva privind procedurile³, interpretată în lumina articolului 7 și a articolului 24 alineatul (2) din cartă, nu se opune ca un stat membru să exercite această facultate pentru motivul că solicitantului i s-a acordat deja statutul de refugiat de către un alt stat membru, atunci când acest solicitant este tatăl unui copil minor neînsoțit care a obținut beneficiul protecției subsidiare în primul stat membru, fără a se aduce însă atingere aplicării articolului 23 alineatul (2) din Directiva privind standardele⁴, referitor la menținerea unității familiei.**

Aprecierii Curții

¹ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60) (denumită în continuare „Directiva privind procedurile”).

² În temeiul articolului 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva privind procedurile, statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca inadmisibilă în cazul în care, printre altele, un alt stat membru a acordat protecție internațională.

³ Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva privind procedurile.

⁴ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9) (denumită în continuare „Directiva privind standardele”).

În această privință, **Curtea precizează că statele membre nu au obligația de a verifica dacă solicitantul îndeplinește condițiile cerute pentru a obține protecție internațională în temeiul Directivei privind standardele atunci când o astfel de protecție este deja asigurată în alt stat membru.** În aceste împrejurări, ele trebuie să se abțină să exercite facultatea prevăzută de Directiva privind procedurile⁵ de a declara o cerere de protecție internațională inadmisibilă numai dacă, din cauza deficiențelor fie sistemice sau generalizate, fie afectând anumite grupuri de persoane în acest alt stat membru, condițiile de viață previzibile pe care solicitantul respectiv le-ar întâlni acolo în calitate de beneficiar al unei protecții internaționale îl expun unui risc serios de a suferi un tratament inuman sau degradant, în sensul articolului 4 din cartă.

Astfel, având în vedere importanța principiului încrederii reciproce pentru sistemul european comun de azil, încălcarea unei dispoziții a dreptului Uniunii care conferă un drept material beneficiarilor protecției internaționale care nu are drept consecință o atingere adusă articolului 4 din cartă nu împiedică statele membre să exercite facultatea menționată. Spre deosebire de dreptul la protecția împotriva oricărui tratament inuman sau degradant, drepturile garantate la articolele 7 și 24 din cartă nu au un caracter absolut și pot face, prin urmare, obiectul unor restricții în condițiile prevăzute în cartă⁶.

Pe de altă parte, Curtea arată că **Directiva privind standardele⁷ impune statelor membre să asigure menținerea unității familiei prin instituirea unui anumit număr de beneficii în favoarea membrilor de familie ai beneficiarului protecției internaționale.** Acordarea acestor avantaje⁸, în special acordarea unui drept de ședere, necesită însă întrunirea a trei condiții, care privesc, în primul rând, calitatea de membru de familie în sensul directivei menționate⁹, în al doilea rând, faptul de a nu îndeplini individual condițiile necesare pentru a obține protecție internațională și, în al treilea rând, compatibilitatea cu statutul juridic personal al membrului de familie respectiv.

Or, mai întâi, împrejurarea că părintele și copilul său minor au cunoscut parcursuri migratorii distincte înainte de a fi reușiți în statul membru în care copilul beneficiază de o protecție internațională nu împiedică considerarea părintelui ca membru de familie al beneficiarului respectiv, în măsura în care acest părinte a fost prezent pe teritoriul acestui stat membru înainte să se fi statuat cu privire la cererea de protecție internațională a copilului său.

În continuare, un resortisant al unei țări terțe a cărei cerere de protecție internațională este inadmisibilă și a fost, așadar, respinsă în statul membru în care copilul său minor beneficiază de o protecție internațională ca urmare a statutului de refugiat de care dispune în alt stat membru nu îndeplinește în mod individual condițiile necesare pentru obținerea protecției internaționale în primul stat membru.

În sfârșit, în ceea ce privește compatibilitatea acordării avantajelor prevăzute de Directiva privind standardele cu statutul juridic al resortisantului în cauză, trebuie să se verifice dacă acesta nu are deja dreptul, în statul membru care a acordat o protecție internațională membrului familiei sale, la un tratament mai bun decât cel care rezultă din avantajele menționate. Sub rezerva unei verificări de către instanța de trimitere, această situație nu pare să se regăsească în speță din moment ce acordarea statutului de refugiat într-un stat membru nu conferă celui care beneficiază de această protecție internațională un tratament mai bun, în alt stat membru, decât cel care rezultă din astfel de avantaje în acest alt stat membru.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

⁵ Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva privind procedurile.

⁶ Articolul 52 alineatul (1) din cartă.

⁷ Articolul 23 alineatul (2) din Directiva privind standardele.

⁸ Aceste avantaje sunt prevăzute la articolele 24-35 din Directiva privind standardele.

⁹ Articolul 2 litera (j) din Directiva privind standardele.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293